

eller ikke. Endelig vil Udkastet til en Lov angaaende Ordningen af Bagernæringen i Kjøbenhavn komme til første Behandling.

Mødet hævet.

33te Møde.

Onsdagen den 13de Marts.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden anmeldte, at han havde ladet omdele Ændringsforslag til den Lov, der stadfæster den foreløbige Lov af 29. Oct. 1849 angaaende Udskrivningen til Landskrigstjeneste for Aaret 1850, samt Exemplarer af de 2de i det foregaaende Møde ommeldte Lovforslag som vedtagne i Landstinget.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til Fortsættelsen af 1ste Behandling af Lovudkastet angaaende Udredning af Heste til Brug for Hæren.

Daugaard: Den ærede Taler, som sidst havde Ordet i denne Sag, Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 2det District (Boserup), yttrede meget bestemt, at Fritagelsen for at udrede Nationalheste ikke vilde være nogen Lettelse for det privilegerede Hartkorn. Der som han havde indskrænket sin Paastand til de større Hovedgaard, vilde jeg givet ham Ret, men, naar han udtalte den almindelig, saa at den skal gjælde ogsaa om de smaa Gaarde, der ofte med et Tilliggende af 4 à 5 Edr. Hartkorn have maattet holde Rytterhest, saa maa jeg bestemt modstige ham, fordi jeg veed af Erfaring, at det er en slem Byrde at holde Rytterhest paa en Præstegaard med under 5 Edr. Hartkorn. Derimod maa jeg være enig

med den samme ærede Taler i de flere Bemærkninger, han gjorde ved samme Lovudkast; men, førend jeg gaaer ind derpaa, er der et Par principielle Spørgsmaal, som jeg troer, det vil være rigtigst, at man først besvarer sig selv, førend man sælger nogen Dom over Enkelthederne i det forelagte Lovudkast. Naar man hæver den nærværende Indretning med Udredelsen af nationale Heste, maa man vide, hvad man vil gjøre med de nærværende Nationalheste, eller hvis de ere, og man maa vide, hvem der skal levere nye.

Hvad nu Spørgsmaalet angaaer, hvem der eier de nærværende nationale Heste, da seer jeg af Motiverne til Erdn. af 22de Juni 1848 angaaende extraordinair Udskrivning af Heste til Krigsbrug, pag. 13, at den i Aaret 1844 nedsatte kongelige Commission i lignende Anledning har udtalt den Sætning, at Hestene fra deres Antagelse af ere kongelig Eiendom, og Udrederne kun at betragte som Depositarier. Den samme Grundsætning, at de nærværende nationale Heste ere kongelig Eiendom, over hvilke Regjeringen altsaa endeligt kan disponere uden nogen særlig Indvilligelse af Udrederne, er der, saavidt jeg kan skjønne, gaaet ud fra i det forelagte Lovudkast, naar det i §. 6 foreslaaes, at de hidtilværende Udredere af nationale Heste skulle afstaa dem mod Godtgjørelse af den Værdi, hvortil Hestene af Konstruktionscommissionen ansættes. Jeg skulde formene, at den Anskuelse, hvorfra her gaaes ud, er aldeles feil. Det har hverken i Lovgivningen eller i Praxis været antaget eller indrømmet, at de nationale Heste vare Regjeringens; men de have altid været anerkjendte og behandlede som Udredernes Eiendom. Det viser sig allerede deri, at Forpligtelsen at holde national Hest ikke har været knyttet til nogen Forpligtelse at holde denne eller hin Hest, men kun en Hest af den lovbestemte Bestaffenhed.